

گذری بر اسرار تولد حضرت فاطمه(س)

تو آمدی، تا دستگیری کنی ما را در شب‌های تاریک، تا خورشید شوی در شب‌های ظلمانی. آمدی، تا چراغ هدایت شوی. تو از همه بهارها، به فروردین نزدیک‌تری. تو تنها بهاری هستی که رسالت و امامت را به هم پیوند داد.

تو آمدی، تا دستگیری کنی ما را در شب‌های تاریک، تا خورشید شوی در شب‌های ظلمانی. آمدی، تا چراغ هدایت شوی. تو از همه بهارها، به فروردین نزدیک‌تری. تو تنها بهاری هستی که رسالت و امامت را به هم پیوند داد. به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، فاطمه زهرا(ع) بانوی دو سرا در سال پنجم پس از بعثت و در روز 20 جمادی الثانی در مکه به دنیا آمد؛ حضرت چهارمین دختر پیامبر اسلام(ص) است و از جمله القاب این بزرگوار زهرا، صدیقه، طاهره، مبارکه، زکیه، راضیه، مرضیه، محدثه، بتول، مهدیه، عارفه، تقیه، حبیبه، حره، کریمه، عالیه، حورا، حوریه، منصوره، رشیده، رضیه، ریحانه، عزیزه، زهره، ساجده، سعیده، صادقه، صدوقه، طیبه، وحیده، معصومه، انسیه، علیمه، مؤمنه، مبارکه، بتول و لقب‌های دیگر است.

فاطمه زهرا (س) در قرآن مصداق آیه قدر(انا انزلناه فی لیلۃ القدر)، سوره کوثر و مصداق آیه تطهیر است. در بررسی ابعاد شخصیت حضرت فاطمه (س)، موضوع تولد ایشان یکی از جنبه‌های رازگونه و پیچیده‌ای است که دارای برنامه‌ریزی طولانی الهی بوده است.

بشارت پیامبر (ص) به وجود مقدس حضرت فاطمه (س)، در معراج، گویای اهمیت موضوع تولد ایشان است و می‌توان به جرأت گفت این مسئله، یکی از مسائل حیاتی دنیای اسلام و مسلمانان است که می‌بایست از طرف خداوند به پیامبر (ص) نوید داده شود.

در مورد تاریخ تولد حضرت فاطمه (س) اندکی اختلاف وجود دارد؛ اما از نظر دوست‌داران و پیروان حقیقی آن حضرت، تمسک به نقل ائمه اطهار علیهم السلام، صحیح‌ترین و قطعی‌ترین تاریخ، پنج سال بعد از بعثت، در بیستم جمادی الآخر هجری قمری است.

همان گونه که زندگی کوتاه دنیوی آن بانو هنوز سرشار از ناگفته‌های زیاد است و نامعلوم بودن مدفن شریف او سال‌هاست دل عاشقان را داغدار ساخته و قدرش همچون قبرش ناشناخته مانده، تولد او نیز سیر غامض و سر به مهری است که فقط نکاتی از آن، از طریق سخنان فرزندان بزرگوارش به ما رسیده و برای شنیدن همین نکات هم، ظرف ذهن ما بسی کوچک و کم حجم است.

در این گزارش ما به صورت خلاصه به اسرار مربوط به هنگام تولد این بزرگوار اشاره‌ای کوتاه می‌کنیم.

اسرار مربوط به ولادت حضرت فاطمه(س)

تکلم حضرت فاطمه سلام الله علیها با مادر خویش در زمان بارداری

هنگامی که حضرت خدیجه(س)، با پیامبر(ص) که فردی یتیم و فقیر بود، ازدواج نمود، زنان مکه از او دوری می‌گزیدند، به او وارد نمی‌شدند و سلام نمی‌کردند. از این رو، حضرت خدیجه(س) احساس تنهایی می‌نمود.

زمانی که به فاطمه باردار شد، حضرت فاطمه(س) در بطن حضرت خدیجه با او حرف می‌زدند و او را به صبر و شکیبایی دعوت می‌نمودند. حضرت خدیجه حرف زدن فاطمه(س) با خود را از پیامبر(ص) مخفی می‌کرد تا اینکه روزی رسول خدا شنید که حضرت با فاطمه(س) صحبت می‌کنند. فرمودند: «با چه کسی سخن می‌گویی؟» عرض کرد: جنینی که در شکم من است، پیوسته با من حرف می‌زند و موجب آرامش من می‌شود.

حضرت فاطمه(س) علاوه بر لقب امّ اییها، مادر خود را نیز در حالت جنینی، به صبر و شکیبایی دعوت می‌کرد.

بشارت به دختر بودن جنین و ادامه نسل با برکت پیامبر (ص) توسط آن جنین

پیامبر(ص) به حضرت خدیجه(س) فرمودند: «جبرئیل به من خبر داد که آن جنین دختر است و نسلی پاک و مطهر دارد و خداوند متعال نسل مرا از ذریّه او قرار خواهد داد و از نسل او امامانی خواهند آمد که پس از من و بعد از اتمام وحی، خلیفه‌های الهی بر روی زمین خواهند بود.»

نکته مهمّ این قسمت، آن است که معمولاً نسل هر فردی از طریق فرزند ذکور وی ادامه می‌یابد و اصطلاحاً به کسی که فرزند پسر ندارد، ابتر می‌گویند؛ ولی از رازهای دیگر وجود مقدّس حضرت زهرا(س) این است که در آن جامعه جاهلی و دیدگاهی که نسبت به دختر داشتند، نسل برترین انسان جهان هستی از طریق او ادامه می‌یابد و خلیفه‌های الهی از دامن او رشد یافته و زمینه‌ساز سعادت انسانی می‌گردند.

حضور چهار زن برتر جهان هنگام تولد

هنگامی که زمان فارغ شدن و وضع حمل زنی می‌رسد، معمولاً زن‌ها برای کمک به او می‌شتابند؛ ولی هنگامی که حضرت خدیجه(س) به زنان قریش و بنی‌هاشم پیغام کمک فرستاد، آنها با کینه‌ای که از ازدواج ایشان با پیامبر(ص) به دل داشتند، از کمک به او سر باز زدند و به یاری او نیامدند. در این هنگام، خدایی که تمام مقدمات و برنامه‌ریزی خود را برای تولد این بانو، آماده و مهیا ساخته بود، رسولان خود را برای یاری فرستاد: «چهار زن بلند قامت و نورانی بر او وارد شدند که بیشتر، زنان

بنی‌هاشم بودند. حضرت خدیجه چون آنها را دید، ترسید. یکی از آنان گفت: ای خدیجه! ناراحت مباش؛ چرا که ما را پروردگارت به سوی تو فرستاده است. ما خواهان تو هستیم؛ من ساره هستم و ایشان آسیه، دختر مزاحم، رفیق تو در بهشت، این مریم، دختر عمران و ایشان صفورا، دختر شعیب است.»

چهار زن برتر جهان، همراه حضرت خدیجه(س) از برای چنین امر مهمی مأمور شده و کمر به خدمت چنین وجودی بسته بودند.

نورانی شدن خانه‌های مکه و سرتاسر غرب و شرق زمین

پس هنگامی که حضرت فاطمه(س) پا به عرصه زمین نهاد، نوری عظیم از ایشان بلند شد تا اینکه این نور به تمام خانه‌های مکه داخل شد و در شرق و غرب زمین، جایی از این نور خالی نماند.

شکوفه‌ها، شگفت‌زده از طراوت نوزادی شدند که عطر خدا را به همراه داشت و ستارگان، خیره در سیمای طفلی شدند که نور آفریدگار در آن باز تابیده بود و حضرت خدیجه(س) شادمان از ولادت دختری که بوی عصمت می‌داد و طعم بهشت داشت.

خوراندن آب کوثر به حضرت فاطمه سلام الله علیها، شست و شو با آن و لباس‌های بهشتی

پس از آنکه حضرت متولد شد، زنی که در مقابل حضرت خدیجه(س) بود، آن نوزاد را گرفت، اندکی از آب کوثر که قبلاً توسط حورالعین آماده گشته بود، به او خوراند و در آب کوثر شست‌وشو داد و با دو پارچه سفید رنگ که از شیر، سفیدتر و از مشک و عنبر خوش‌بوتر بودند، یکی را بر بدن نوزاد و دیگری را بر سر او بست.

این نوزاد همان کوثر، حقیقت خیر فراوان است که خداوند وعده‌اش را به پیامبر(ص) داده بود که: «ما به تو کوثر عطا می‌کنیم.»

شهادت بر توحید، نبوت و امامت، اولین و آخرین رسالت

نوزاد در بدو تولد خود، لب به سخن گشود: خدایی جز الله نیست. پدرم رسول خداست و سرور تمام انبیا. همسرم علی مرتضی(ع)، سرور تمام اوصیا و فرزندانم حسن و حسین: سرور تمام بنی‌آدم.

سپس نام تک‌تک فرزندان معصومش را برد و بر آنها سلام کرد.»

اینکه دیگران چه می‌اندیشیدند، مهم نیست؛ ما را همین حدیث بس است برای صراط مستقیم. آنهایی که این حدیث را باور ندارند، به سراغ آیات «قرآن کریم» بروند؛ آن هنگام که حضرت مریم(س) فرزند خود را به روی دست به میان آماج تیر تهمت‌ها و ناسزاها آورد، حضرت عیسی(ع) لب به سخن گشود و فرمود: «من بنده خدایم. به من کتاب داده است و مرا پیامبر قرار داده است.»

حال چگونه این نوزاد سخن نگوید که خود، دختر اشرف انبیا و همسر و مادر یازده انسان برتر از حضرت عیسی(ع) است؟

بشارت اهل بهشت برای تولد حضرت فاطمه سلام الله علیها

در بخشی از حدیث آمده است که حضرت فاطمه(س) به حورالعین بهشتی لبخند زد: «حورالعین و اهل بهشت یکدیگر را برای تولد فاطمه(س) بشارت گفتند.»

این چنین است که خداوند و بهشت به وجود او افتخار می‌کند و جبرئیل از اینکه از آنها (خاندان پیامبر) باشد، افتخار می‌کند.

رشد معجزه‌سان حضرت فاطمه(س)

حضرت فاطمه(س) در هر روز به اندازه‌ای رشد می‌کردند که بچه‌های دیگر در ماه به آن اندازه رشد می‌کنند و هر ماه تا به حدی که بچه‌های دیگر در یک سال.

اذان و اقامه گفتن پیامبر(ص) در گوش حضرت فاطمه سلام الله علیها

از حضرت علی(ع) روایت شده: «هنگامی که فاطمه(س) متولد شد، پیامبر(ص) وارد شد و در گوش راست حضرت فاطمه(س) اذان و در گوش چپ او اقامه گفت و پیامبر(ص) با هر کس مانند این انجام داد، از شیطان در امان ماند.»

دوران زندگی فاطمه زهرا(ع)

فاطمه زهرا(س) وارث صفات بارز مادر بزرگوارش خدیجه بود - در جود و بخشش و بلندی نظر و حسن تربیت وارث مادر و در سجایای ملکوتی وارث پدر و همسری دلسوز و مهربان و فداکار برای شوهرش علی(ع) بود. در لوح دلش جز خداپرستی و عبادت خالق متعال و دوستداری پیامبر(ص) نقشی نبسته و از ناپاکی دوران جاهلیت و بت پرستی به دور بود. 9 سال در خانه پر صفای مادر و در کنار پدر و 9 سال دیگر را در کنار همسر گرانقدرش علی مرتضی(ع) دوش به دوش وی در نشر تعلیمات اسلام و خدمات اجتماعی و کار طاقت فرسای خانه، زندگی کرد. اوقاتش به تربیت فرزند و کار و نظافت خانه و ذکر و عبادت پروردگار می‌گذشت. فاطمه(ع) دختری است که در مکتب تربیتی اسلام پرورش یافته و ایمان و تقوا در ذرات وجودش جایگزین شده بود. فاطمه در کنار مادر و آغوش پر مهر پدر تربیت شد و علوم و معارف الهی را از سرچشمه نبوت فراگرفت و آنچه را به سال‌ها آموخته، در خانه همسر به مرحله عمل گذاشت و همچون مادری سالخورده و کدبانویی آزموده که تمام دوره‌های زندگی را گذرانده باشد - به اهل خانه و آسایش همسر و تربیت فرزندان - توجه می‌کرد و نیز آنچه را در بیرون خانه می‌گذشت، مورد توجه قرار می‌داد و از حق خود و همسرش دفاع می‌کرد.

حضرت زهرا(س) آمد تا کهکشان خلقت بر گرد وجودش بگردد و زنان شیفته رستگاری بی سرمشق نمانند و راه خداجویی و معنویت بی چراغ نماند، تا وادی عفت و حیا بی خورشید نماند. زنان در اسلام مقام بسیار بالایی دارند و توصیه‌های پیامبر(ص) در مورد زنان به طور کلی مادران، دختران و همسران بسیار زیاد است.

احادیثی از پیامبر(ص) درباره زنان

"خداوند بر زنان مهربانتر از مردان است."

"اگر نماز نافله به جا می‌آوردی، پدرت تو را خواند، نماز را قطع نکن؛ اما اگر مادر فراخواند نماز را رها کن."
"بهشت زیر پای مادران است."

"درباره زنان از خدا بترسید (و حقوق آنها را رعایت کنید)؛ زیرا آنها در نزد شما اسیرند."

"ای مردم بانوان شما بر شما حقوقی دارند و شما نیز بر آنان حقوقی دارید. من به شما سفارش می‌کنم که به زنان نیکی کنید؛

زیرا آنان امانت‌های الهی در دست شما هستند و با قوانین الهی بر شما حلال شده‌اند."

"جبرئیل آن قدر درباره زن به من سفارش کرد که گمان کردم طلاق زن سزاوار نیست."

"هر زنی که به منظور اصلاح امور در خانه و خانواده، چیزی را از جایی بردارد و در جای دیگر بگذارد، خدا نظر مرحمت به او

خواهد کرد و هر کس که مورد نظر خدا واقع شود، به عذاب الهی گرفتار نخواهد شد."

"نزدیکترین شما به جایگاه من در روز رستاخیز کسانی هستند که با همسرانشان بهتر رفتار نمایند و باز فرمودند: بهترین مردم

در دنیا، با همسرانشان، همانند باشند؛ از همه شما نسبت به خانواده‌ام مهمانتم."